

## Simon Wolfard



Simon Wolfard is geboren op 1 april 1900 te Middelstum. Hij was de zoon van Jan Wolfard en Hindrikje Kraaima. Simon trouwde in 1937 met Cornelia Bootsma in Leeuwarden. Hij was onderwijzer van beroep. Simon vertrok met zijn vrouw naar Nederlands Indië en was daar schoolhoofd van de Gouverneur Schakelschool in Poerworedjo.

Tijdens de mobilisatie was hij Landstroomsoldaat bij de infanterie bij de landstormafdeling in Magelang. Nadat hij eerst op Java in krijgsgevangenkampen gevangen gezet was, werd hij naar Thailand gebracht. Daar werd hij tewerkgesteld aan de Birmaspoorweg.

De Birma-Siamspoorweg, Birmaspoorweg of Dodenspoorlijn was een spoorlijn van 415 km tussen Non Pladuk in Thailand (Siam) en Thanbyuzayat in Myanmar (Birma). De spoorlijn was voor de Japanse bezetters nodig om een directe verbinding naar de kust van Birma te creëren, zodat Japanse schepen niet meer om het hele schiereiland hoefden te varen.

Het werk aan de spoorlijn begon op 16 september 1942 en werd 16 maanden later voltooid. Er werd gebruikt van oude spoorlijnen die onder andere op Java en andere bezette gebieden in Zuidoost Azië ontmanteld werden. De Japanners maakte gebruik van krijgsgevangenen en burgers om de spoorlijn aan te leggen. Er werd aan de beide uiteinden van de spoorlijn in Thailand en in Birma begonnen met werken. Alle krijgsgevangenen werden in groepen onder de kampen verdeeld die naast de rivieren Khwae Yai en Khwae Noi waren geplaatst. Als een traject klaar was, ging een groep naar een volgend werkkamp om aan een volgende traject te werken. In de zomer van 1943 werd de zogeheten 'Speedo-tijd' door de Japanners ingevoerd. De dwangarbeiders moesten zich dubbel inspannen om het spoor af te krijgen. De dwangarbeiders ontmoeten elkaar in oktober 1943 in Konkuita.

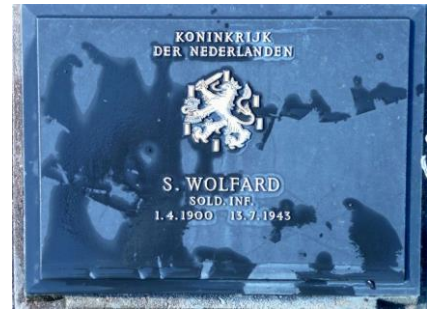
Tijdens de aanleg stierven per dag gemiddeld 75 arbeiders. 15 000 krijgsgevangenen stierven aan uitputting, ziekte en ondervoeding (7000 Britten, 4500 Australiërs, 130 Amerikanen en 3000 Nederlanders). Daarnaast stierven ongeveer 100 000 Thaise en Indonesische romoesja's en Birmaanse en Maleisische dwangarbeiders bij de aanleg.

Na de voltooiing van de spoorweg in december 1943 bestond het werk uit onderhoud en reparatie van schade door geallieerde bommenwerpers. Ook moest er bijvoorbeeld hout gekapt worden om de stoomtreinen te laten rijden. De werkkampen lagen vaak naast vitale punten van de spoorweg, waardoor bombardementen ook veel slachtoffers en gewonden onder de dwangarbeiders maakten. Op een aantal plekken werden ook hospitaalkampen ingericht. Een deel van de krijgsgevangenen die gewerkt hadden aan de aanleg, werden als dwangarbeider naar Japan verscheept.

Hij zat met Frans van der Veer kort bij de Ds. Hamelstam in kamp Tamarkan langs de Birmaspoorlijn. Kamp Tamarkan lag 55 km van Non Pladuk. Het was eerst een werkkamp (bij de aanleg van de spoordijk en spoorbrug) over de rivier Kwai. Van mei tot december 1943 was het een hospitaalkamp. Het was een uitstekend kamp dankzij de Engelse

commandant Colonel Toosy, de Australische chirurg Majoor Moon en de Nederlandse legerpredikant ds. Carel Hamel. Hamel was het lichtend voorbeeld van een geestelijke in moeilijke tijden. Een aantal (oud) scouts kwamen in het kamp samen en wilden de legerpredikant eren door de stam naar hem te noemen. Er was een vrij mild regime waardoor samenkomsten mogelijk waren. Er werd niet alleen over typische Scoutingzaken gesproken maar er waren ook allerlei andere lezingen over bv de landbouwvoorlichtingsdienst op Java of bedrijfskunde. De stam groeide aan tot 30 leden en floreerde. Met het vertrek in december 1943 naar Chungkai kwam de stam tot een natuurlijk einde.

Op 26 juni 1943 werd hij ziek. Simon is overleden op 13 juli 1943 in het Springkamp in Tonchan, Thailand aan dysenterie en malaria. Dit kamp lag 139 km van Non Pladuk. In Tonchan waren twee kampen, het Hoofdkamp (soms ook aangeduid als Southcamp) en het Springkamp (genoemd naar een nabij gelegen bron van helder, koud water). Simon werd begraven in Tonchan en werd later bijgezet op de oorlogsbegraafplaats in Kanchiburi, Thailand.



### Meer informatie

[Spoorlijn \(japansekrijgsgevangenkampen.nl\)](http://spoorlijn.japansekrijgsgevangenkampen.nl)

[Simon Wolfard \(oorlogsgravenstichting.nl\)](http://simonwolfard.oorlogsgravenstichting.nl)

[Simon Wolfard | Erelijst van Gevallen 1940-1945](#)

[Een man zonder ring : dagboek van een vader aan de Dodenspoorweg](#)

[BoekNed](#)

[Simon Wolfard \(1900-1943\) » Stamboom Jellema » Genealogie Online](#)

[Huwelijk Simon Wolfard & Cornelia Bootsma op 30 juli 1937 te Leeuwarden » Open](#)

[Archieven](#)

[Japanse interneringskaarten, Surname: Wolfaard \(ヴイルフェアルド\) | Nationaal Archief](#)

[Birma-Siam-spoorweg - Wikipedia](#)

[De Birma-spoorlijn - Spoorlijn van de dood | Historiek](#)

[Birma-Siam Spoorweg - SHBSS](#)